

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. София, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 22.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6680** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.
Образувано е по жалба на В. П. Ц. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2538/23.06.2022г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, с която на основание чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ и т.4, б.“б“ ЗАвтП временно е спрян от движение лек автомобил марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. П. К., до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца и временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК], притежавано от оспорващия, до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед в частта по т.2, с която е наредено временно отнемане на СУМПС. Твърди, че не е извършил нарушение, а законът не позволява налагането на ПАМ на лица, които не са извършили нарушение. След като не бил извършил такова нямало и какво да се отстранява. Оспорва фактическите констатации, описани в мотивите на административния акт като твърди, че нарушението, ако е имало такова, не е констатирано от инспектор в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, а от служители на НАП. Те го помолили да ги закара до бензиностанцията на [улица], за което му предложили пари, с което той се съгласил, защото му било наблизно на път за къщи. Следователно той не бил извършил нарушение, такова не било установено от РД АА и не трябвало да бъде

прилагана процесната ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, чрез адв.К. моли за уважаване на жалбата.

Ответникът по оспорването, в писмото, с което е представена административната преписка, поддържа становище за законосъобразност на оспорения акт. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия. С оглед датата на връчване на акта – 27.06.2022г. и датата на завеждане на жалбата в деловодството на ответника – 30.06.2022г., съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В съответствие с чл.107, ал.1 ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл.106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е приета като доказателство Заповед № РД-01-553/23.11.2021г. на изпълнителния директор на И., с която на директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“ са предоставени правомощията да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвтП. В процесния случай с оспорената заповед е приложена ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1, б. "а" и т.4, б. "б" ЗАвтП, която с оглед посоченото съдът намира за издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

При издаване на оспорената заповед е спазено изискването за форма и съдържание на административния акт – тя е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, предписани от чл.59, ал.2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите основания за прилагане на правомощията по чл.106а, ал.1, т.4, б. "б" ЗАвтП, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност на акта – от фактическа страна заповедта е основана на констатациите, съдържащи се в съставения АУАН № 324213/23.06.2022г., квалифицирани като нарушение на чл.6, ал.1 ЗАвтП. Приобщен към преписката е и Протокол за извършена проверка в обект бл.№ АА 0126425 от 23.06.2022г. на служители от ГДФК „Оперативни дейности“, НАП.

Съгласно посочената разпоредба на чл.6, ал.1 ЗАвтП обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на

международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. За нарушение на изискването за извършване на обществен превоз на пътници въз основа на издаден лиценз в закона е предвидено прилагането на ограничителните мерки, визирани в глава IX от ЗАвтП – чл.106 и 106а.

В настоящия случай от посочените АУАН и протокол, както и от останалите писмени доказателства, приети по делото, се установява, че на 23.06.2022г. в [населено място] около 13,00 часа, търговски комплекс Е. М. – 4-ти км, при съвместна проверка със служители от НАП и Икономическа полиция, органите на РД АА са извършили проверка на лек автомобил „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] от кат.М1, собственост на Р. П. К., с която жалбоподателят е извършил превоз на пътници - 2-ма служители на НАП – С., срещу заплащане, без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници и без документи, които се изискват от ЗАвтП.

От дадените писмени обяснения от водача /л.15 по делото/ се установява, че посочената дейност осъществява от 6 месеца чрез платформата М., с неговия личен автомобил „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС], който се установи по делото, че е собственост на Р. К.. На 23.06.2022г. превозил хора от болница „Пирогов“ до бензиностанция Е. на 4-ти км на [улица], за което му била заплатена сумата от 12 лева. За използването на платформата М. те удържали 10% от сумата, заплатена за споделеното пътуване. В допълнение е посочено, че автомобилът, с който е извършен превоза е собственост на съпругата на Ц. – Р. К..

От протокола, изготвен от служителите на НАП се потвърждават началната и крайната точка на пътуване, използването на платформата „М.“ и заплатената цена, посочени в писмените обяснения на Ц..

Съставените актове и протоколи по време на проверката са връчени на Ц., с което той е уведомен за започналото производство. Предвид това не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обосноват отмяната на акта на самостоятелно основание. Заповедта е издадена при изяснена фактическа обстановка, след анализ на установените обстоятелства, при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби.

Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, по аргумент от чл.22 ЗАНН. Наложена мярка по чл.106а, ал.1, т.4, б.“б“ ЗАвтП е от категорията на преустановителните, но за да бъде приложена ПАМ на основание чл.106а ЗАвтП, следва да е обективизирано кумулативното наличие на две материалноправни предпоставки - от една страна да е извършен обществен превоз на пътници или товари, а от друга - превозът да се извършва с МПС, за което няма удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността, по арг. от чл.6, ал.1 ЗАвтП.

Според дефиницията, дадена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози, "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Според т.2 на § 1 ДР ЗАвтП, "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за

чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага. Легална дефиниция на понятието "Таксиметрови превози" се съдържа в § 1, т.26 ДР ЗАвтП и според нея това са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

В конкретния случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че на 23.06.2022г. жалбоподателят е извършил превоз на пътници срещу заплащане. Горното е установено при извършена съвместна проверка от служители на И. и НАП, при която е съставен посоченият по-горе АУАН. Същият представлява официален документ с обвързваща материална доказателствена сила, по отношение на изложените в него факти и обстоятелства. Тези факти не са оспорени от жалбоподателя като видно от дадените от него писмени обяснения при извършване на проверката, дейността по превоз на пътници той осъществява от 6 месеца посредством платформата М. срещу възнаграждение от 10% от стойността на всяко пътуване, договорено чрез платформата. Безспорно е установено също така, че лицето не е регистрирано като превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон.

Съгласно чл.106а, ал.1, т.4, б."б" ЗАвтП, за преустановяване на нарушението се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

С оглед установените по делото факти съдът приема, че са изпълнени предпоставките по посочената правна норма, съответно приложената принудителна административна мярка е в съответствие с материалноправните разпоредби. От страна на жалбоподателя не са представени доказателства, които да оборват фактите и обстоятелствата, отразени в посочения АУАН и възпроизведени в процесната заповед. Извършеният превоз срещу заплащане е достатъчно основание за прилагане на процесната ПАМ.

Процесната заповед е и съответна на целта на закона - забраната за извършване на превоз на товари срещу заплащане без лиценз/удостоверение за регистрация е абсолютна поради значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира.

По изложените съображения съдът намери процесната заповед в оспорената ѝ част за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. Ц. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2538/23.06.2022г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, оспорена в частта, с която на основание чл.106а, ал.1, т.4, б.“б“ ЗАвтП временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК], притежавано от оспорващия, до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: